

Khóc Mẹ

Thơ: Lý Anh Trọng
Nhạc: Nguyễn Quang Hưng

Thống thiết

ad lib. B^bm Fm B^bm Fm

Trời ơi! Trời ơi! Trời ơi! Trời hỡi! Mẹ

D^b C⁷ Fm *a tempo*

ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Bây giờ con mới

A^b C⁷ 3 Fm

hiếu! Bây giờ con mới biết. Mất mẹ rồi con mới hiểu: Bơ

A^b 3 C⁷ Fm *cresc.*

vơ! Mất mẹ rồi con mới hiểu bơ vợ. Mẹ

D^b C⁷ Fm *a tempo* D^b

ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ

B^bm C F⁷ 3 B^bm

ơi! Mẹ ơi! Khi vắng cha con còn chỗ

A^b 3 C⁷ Fm 3

dựa. Khi mất mẹ con dựa vào đâu? Tin mẹ mất: đất trời đảo

D^b 3 B^bm A^b 3 B^bm

lộn. Bình minh rồi sao vẫn tối tăm? Nắng lên cao mà lòng vẫn

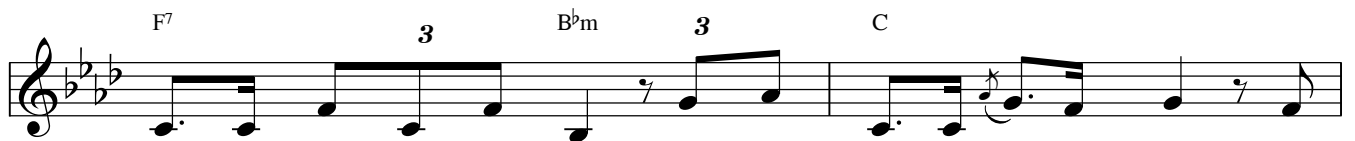
A^b 3 C 3 B^bm

lạnh. Lạnh trong lòng bởi rét mồ hôi. Nắng lên cao mà lòng băng

giá. Lạnh trong lòng bởi rét mồ côi. Cơ

hàn mẹ nuôi đàn con nhỏ nếu bất hòa đã có mẹ khuyên. Mẹ

là nối kết của thiêng liêng và mẹ là suốt mát tuổi thơ con. Mẹ

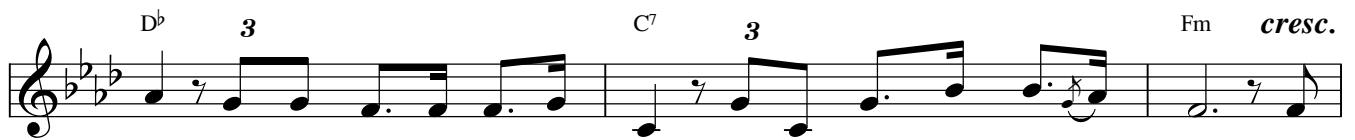
là dòng sông con còn nhỏ mẹ đầy vất vả. Con lớn khôn vấp ngã mẹ

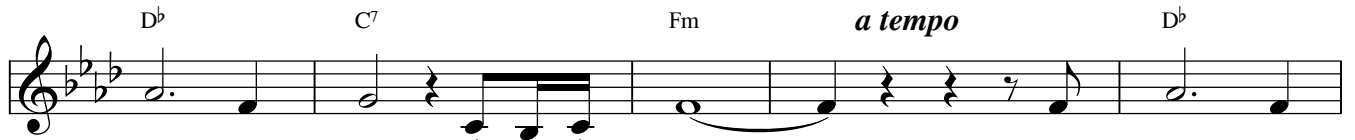
lo khi con khổ mẹ đã cảm nhận. Con về thăm nước mắt mẹ tuôn mẹ

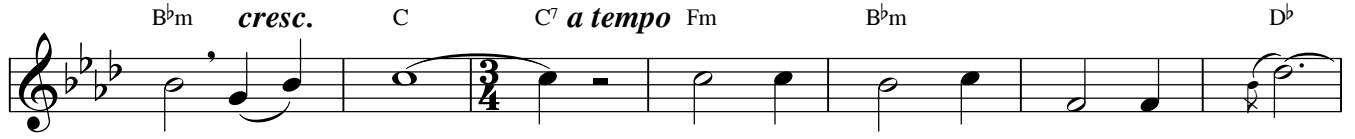
là dòng sông. Con còn nhỏ mẹ đầy vất vả con lớn khôn vấp ngã mẹ

lo. Khi con khổ mẹ đã cảm nhận con về thăm nước mắt hai hàng. Mẹ

ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ ơi! Mẹ

ơi! Mẹ ơi! Cho con hỏi: "Sao mẹ lại khóc?"

Mẹ trả lời: "Tại mẹ nhớ con!"

B^bm D^b C C⁷ Fm

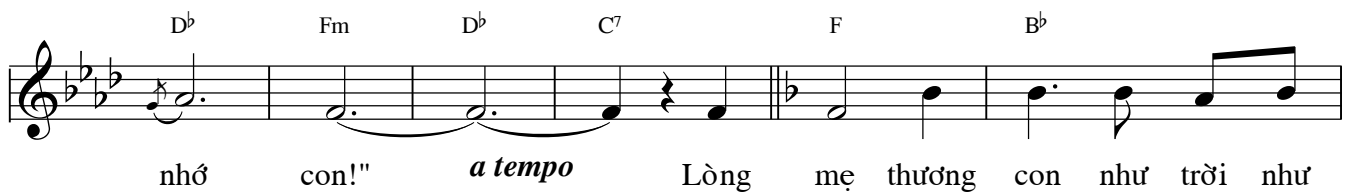
Cho con hỏi: "Sao mẹ lại khóc?" Mẹ trả lời:

A^b C *cresc.* A^b C A^b

"Vì mẹ nhớ con!" Mẹ trả lời: "Vì mẹ

D^b Fm D^b C⁷ F B^b

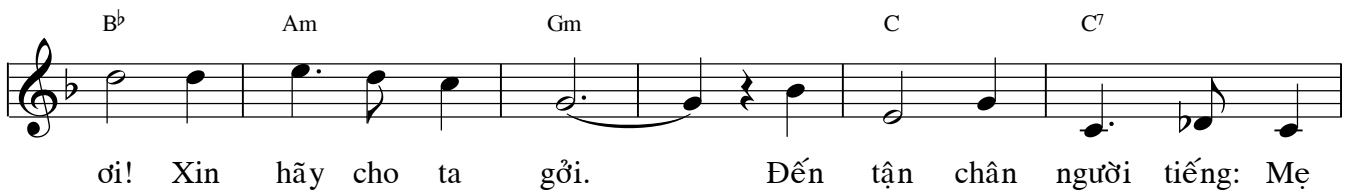
nhớ con!" *a tempo* Lòng mẹ thương con như trời như

Am Gm C F⁷

biển. Biển tuy nhiều cũng chẳng đủ đong. Mây

B^b Am Gm C C⁷

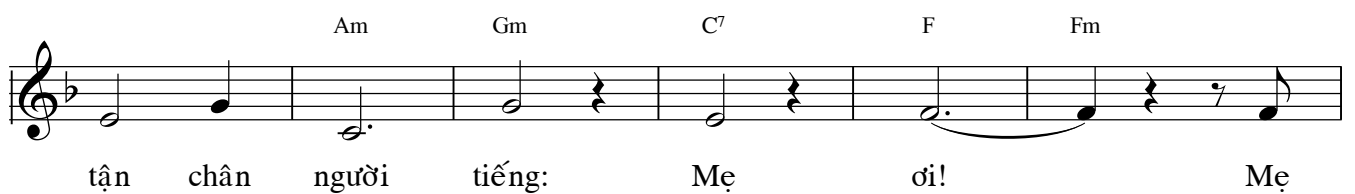
ơi! Xin hãy cho ta gọi. Đến tận chân người tiếng: Mẹ

F F⁷ B^b B^bm C

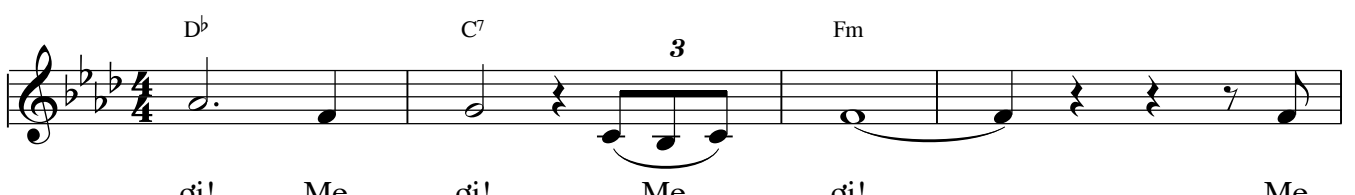
ơi! Mây ơi! Xin hãy cho ta gọi. Đến

Am Gm C⁷ F Fm

tận chân người tiếng: Mẹ ơi! Mẹ

D^b C⁷ Fm

ơi! Mẹ Mây 3 Mây ơi! Mẹ Mây

D^b B^bm C⁷ Fm C⁷ Fm

ơi! Mẹ Mây Mây Mây Mây